

Категорія справи № 642/3037/23: Кримінальні справи (з 01.01.2019); Кримінальні правопорушення проти встановленого порядку несення військової служби (військові кримінальні правопорушення); Порушення правил польотів або підготовки до них.
Надіслано судом: 16.06.2023. Зареєстровано: 16.06.2023. Оприлюднено: 19.06.2023.
Номер судового провадження: 1-кс/642/1756/23
Номер кримінального провадження в ЄРДР: 62023170020001194

15.06.2023

Справа №642/3037/23

Провадження № 1-кс/642/1756/23

У Х В А Л А

І м е н е м У к р а ї н и

14 червня 2023 року м. Харків

Слідчий суддяЛенінського районногосуду м.Харкова ОСОБА_1 ,за участюсекретаря ОСОБА_2 ,розглянувши увідкритому судовомузасіданні вм.Харкові клопотання начальникаЧугуївського відділуХарківської спеціалізованоїпрокуратури усфері оборони ОСОБА_3 про арешт майна у кримінальному провадженні №62023170020001194 від 09.06.23, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст.416 КК України, -

В С Т А Н О В И В:

Начальник Чугуївськоговідділу Харківськоїспеціалізованої прокуратуриу сферіоборони ОСОБА_3 , звернувся до суду з клопотанням, в якому просить накласти арешт на майно вилучене 09.06.2023 під час проведення огляду місця події ділянки місцевості поблизу села Садове Близнюківської територіальної громади Лозівського району Харківської області, що належить військовій частині НОМЕР_1 , а саме: аварійний самописець із наявним номером М-507М № НОМЕР_2 ; аварійний самописець із наявним номером ЗБН-1 Зсер.3 №2411; уламки від гелікоптера МІ-17В5 із бортовим номером 846; чотири фрагменти поліуретанової губки, які знаходились всередині ймовірно лівого паливного баку; зразки мастила на ватних дисках, які знаходились у головному редукторі, шляхом заборони його користування, розпорядження та відчуження, оскільки вказані речі мають суттєве значення у кримінальному провадженні, як речові докази.

Як вбачаєтьсяз наданогоклопотання тадодадків донього, другимслідчим відділом(здислокацією ум.Харкові)Територіального управлінняДержавного бюророзслідувань,розташованого умісті Полтаві, за процесуального керівництва Харківської спеціалізованої прокуратури у сфері оборони Східного регіону, здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні №62023170020001194 від 09.06.23 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 416 КК України.

З матеріалів указанного кримінального провадження вбачається, що 09.06.2023 близько 16 год. 00 хв. поблизу села Садове Близнюківської територіальної громади Лозівського району Харківської області гелікоптер ЗСУ МІ-17 ВЧ НОМЕР_1 , який летів з міста Полтави, здійснюючи приземлення з невідомих причин впав, при цьому два пілоти випригнули, їм надається допомога. Від отриманих опіків механік ОСОБА_4 загинув на місці.

09.06.2023 в ході проведення огляду місця події ділянки місцевості поблизу села Садове Близнюківської територіальної громади Лозівського району Харківської області, виявлено та вилучено: аварійний самописець із наявним номером М-507М № НОМЕР_2 ; аварійний самописець із наявним номером ЗБН-1 Зсер.3 №2411; уламки від гелікоптера МІ-17В5 із бортовим номером 846; чотири фрагменти поліуретанової губки, які знаходились всередині ймовірно лівого паливного баку; зразки мастила на ватних дисках, які знаходились у головному редукторі.

Вилучене майно поміщено до картонної коробки та полімерних пакетів, з пояснювальними написами та підписами учасників слідчої (розшукової) дії, а саме огляду місця події та опечатано.

10.06.2023 слідчим Другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Харкові) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Полтаві винесено постанову про визнання речовими доказами у кримінальному провадженні вищевказаних предметів, які належать військовій частині НОМЕР_1 .

На даний час встановлено, що виявлені та вилучені в ході проведення огляду вищевказані речі, зберегли на собі сліди кримінального правопорушення та містять відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження.

В ч. 1 ст. 98 КПК України встановлено, що речовими доказами є матеріальні об'єкти, які були знаряддями вчинення кримінального правопорушення, зберегли на собі його сліди або містять інші відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження, у тому числі предмети, що були об'єктом кримінально протиправних дій, гроші, цінності та інші речі, набуті кримінально протиправним шляхом або отримані юридичною особою внаслідок вчинення кримінального правопорушення.

Враховуючи викладене вилучені предмети, відповідають вимогам ст. 98 КПК України.

Вищеперелічене майно належить державі Україна в особі військової частини НОМЕР_1 (код ЄРПОУ НОМЕР_3).

У подальшому щодо вказаного майна планується проведення оглядів, проведення судових експертиз, використання їх під час допиту осіб, тощо.

Відповідно доп.20Порядку зберіганняречових доказівсторонаю обвинувачення,їх реалізації, технологічної переробки, знищення, здійснення витрат, пов'язаних із зберіганням і пересиланням, схоронності тимчасово вилученого майна під час кримінального провадження, затвердженою постановою КМУ № 1104 від 19.12.2012.

Таким чином, необхідність арешту майна зумовлюється необхідністю забезпечення доказової бази та обґрунтованою підозрою вважати, що незастосування цього заходу перешкоджатиме встановленню істини внаслідок того, що майно може бути відчужене, приховане, знищене або пошкоджене.

Прокурор у судові засідання не з'явився, звернувся до суду з заявою про розгляд клопотання у його відсутності, клопотання підтримує у повному обсязі.

Власника майна у судові засідання не з'явився, тому суд вважає можливим розглянути клопотання у його відсутності на підставі ч.1 ст.172 КПК України.

На підставі ч.4 ст.107 КПК України, враховуючи неприбуття в судові засідання всіх осіб, які беруть участь у судовому провадженні, фіксування за допомогою технічних засобів кримінального провадження в суді не здійснюється.

Суд, дослідивши матеріали клопотання, приходить до висновку, що клопотання є обґрунтованим та підлягає задоволенню.

Згідно ст.167 КПК України тимчасовим вилученням майна є фактичне позбавлення підозрюваного або осіб, у володінні яких перебуває зазначене участині другий цієї статті майно, можливості володіти, користуватися та розпоряджатися певним майном до вирішення питання про арешт майна або його повернення. Тимчасово вилученим може бути майно у вигляді речей, документів, грошей тощо, щодо яких є достатні підстави вважати, що вони:

- 1) підшукані, виготовлені, пристосовані чи використані як засоби чи знаряддя вчинення кримінального правопорушення та (або) зберегли на собі його сліди;
- 2) призначалися (використовувалися) для схилення особи до вчинення кримінального правопорушення, фінансування та/або матеріального забезпечення кримінального правопорушення або винагороди за його вчинення;
- 3) є предметом кримінального правопорушення, у тому числі пов'язаного з їх незаконним обігом;
- 4) одержані внаслідок вчинення кримінального правопорушення та/або є доходами від них, а також майно, в яке їх було повністю або частково перетворено.

Відповідно до ч. 5 ст.171 КПК України клопотання слідчого, прокурора про арешт тимчасово вилученого майна повинно бути подано не пізніше наступного робочого дня після вилучення майна, інакше майно має бути негайно повернуто особі, у якій його було вилучено. У разі тимчасового вилучення майна під час обшуку, огляду, здійснюваних на підставі ухвали слідчого судді, передбаченої статтею 235 цього Кодексу, клопотання про арешт такого майна повинно бути подано слідчим, прокурором протягом 48 годин після вилучення майна, інакше майно має бути негайно повернуто особі, в якій його було вилучено.

Окрім вказаного, відповідно до ч. 11 ст.170 КПК України заборона або обмеження користування, розпорядження майном можуть бути застосовані лише у разі, коли існують обставини, які підтверджують, що їх незастосування призведе до приховування, пошкодження, псування, зникнення, втрати, знищення, використання, перетворення, пересування, передачі майна.

Згідно п. 7 ч. 2 ст. 131 КПК України, заходом забезпечення кримінального провадження є арешт майна.

Відповідно до ч. 5 ст. 132 КПК України, під час розгляду питання про застосування заходів забезпечення кримінального провадження сторони кримінального провадження повинні подати слідчому судді докази обставин, на які вони посилаються.

Відповідно до ч. 1 ст.170 КПК України арештом майна є тимчасове, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою слідчого судді або суду права на відчуження, розпорядження та/або користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чіろзумних підозр вважати, що воно є доказом злочину, підлягає спеціальній конфіскації упідозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб, конфіскації у юридичної особи, для забезпечення цивільного позову, стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди, можливої конфіскації майна. Арешт майна скасовується у встановленому цим Кодексом порядку. Завданням арешту майна є запобігання можливості його приховування, пошкодження, псування, знищення, перетворення, відчуження. Слідчий, прокурор повинні вжити необхідних заходів з метою виявлення та розшуку майна, на яке може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, зокрема шляхом витребування необхідної інформації у Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, інших державних органів та органів місцевого самоврядування, фізичних і юридичних осіб. Слідчий, прокурор повинні вжити необхідних заходів з метою виявлення та розшуку майна, на яке може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, зокрема шляхом витребування необхідної інформації у Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, інших державних органів та органів місцевого самоврядування, фізичних і юридичних осіб.

Згідно вимог ч. 2 ст.170 КПК України арешт майна допускається з метою забезпечення:

- 1) збереження речових доказів;
- 2) спеціальної конфіскації;
- 3) конфіскації майна як виду покарання або заходу кримінально-правового характеру щодо юридичної особи;
- 4) відшкодування шкоди, завданої внаслідок кримінального правопорушення (цивільний позов), чи стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди.

За змістом ч. 3 ст. 170 КПК України, у випадку, передбаченому п. 1 ч. 2 цього Кодексу, арешт накладається на майно будь-якої фізичної або юридичної особи за наявності достатніх підстав вважати, що воно відповідає критеріям, зазначеним у ст. 98 цього Кодексу.

Згідно ч. 1 ст. 98 КПК України, речовими доказами є матеріальні об'єкти, які були знаряддям вчинення кримінального правопорушення, зберегли на собі його сліди або містять інші відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження, в тому числі предмети, що були об'єктом кримінально протиправних дій, гроші, цінності та інші речі, набуті кримінально протиправним шляхом або отримані юридичною особою внаслідок вчинення кримінального правопорушення.

Відповідно ч.2 ст.173 КПК України, при вирішенні питання про арешт майна слідчий суддя, суд повинен враховувати:

- 1) правову підставу для арешту майна;
- 2) можливість використання майна як доказу у кримінальному провадженні (якщо арешт майна накладається у випадку, передбаченому пунктом 1 частини другої статті 170 цього Кодексу);
- 3) наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення або суспільно небезпечного діяння, що підпадає під ознаки діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність (якщо арешт майна накладається у випадках, передбачених пунктами 3, 4 частини другої статті 170 цього Кодексу);

3-1) можливість спеціальної конфіскації майна (якщо арешт майна накладається у випадку, передбаченому пунктом 2 частини другої статті 170 цього Кодексу);

4) розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, неправомірної вигоди, яка отримана юридичною особою (якщо арешт майна накладається у випадку, передбаченому пунктом 4 частини другої статті 170 цього Кодексу);

5) розумність та співрозмірність обмеження права власності завданням кримінального провадження;

6) наслідки арешту майна для підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб.

Згідно ч. 11 ст. 170 КПК України, заборона на використання майна, а також заборона розпоряджатися таким майном можуть бути застосовані лише у випадках, коли їх незастосування може призвести до зникнення, втрати або пошкодження відповідного майна або настання інших наслідків, які можуть перешкодити кримінальному провадженню.

Слідчий суддя, суд відмовляють у задоволенні клопотання про арешт майна, якщо особа, що його подала, не доведе необхідність такого арешту, а також наявність ризиків, передбачених абзацом другим частини першої статті 170 цього Кодексу (ч. 1 ст. 173 КПК України).

Не може бути арештовано майно, якщо воно перебуває у власності добросовісного набувача, крім арешту майна з метою забезпечення збереження речових доказів (ч. 10 ст. 170 КПК України).

Із матеріалів клопотання прокурора вбачається наявність правових підстав для накладання арешту на тимчасово вилучене майно-документи.

Вказані обставини є достатніми підставами, передбаченими ст. 167 ч. 2 п. 1 КПК України, для арешту тимчасово вилученого майна.

Таким чином, враховуючи правову підставу для арешту майна, достатність доказів, що вказують на вчинення злочину, можливість зникнення, втрати або пошкодження вказаного майна чи настання інших наслідків, які можуть перешкодити кримінальному провадженню, слідчий суддя приходить до висновку, що клопотання про арешт майна є доведеним та обґрунтованим, у зв'язку з чим підлягає задоволенню.

На підставі викладеного і керуючись ст.ст. 98, 131, 132, 167, 267, 170, 172-173 КПК України, суд -

У Х В А Л И В :

Клопотання начальника Чугуївського відділу Харківської спеціалізованої прокуратури у сфері оборони ОСОБА_3 про арешт майна у кримінальному провадженні № 62023170020001194 від 09.06.23, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 416 КК України задовольнити.

Накласти арешт на майно вилучене 09.06.2023 під час проведення огляду місця події ділянки місцевості поблизу села Садове Близнюківської територіальної громади Лозівського району Харківської області, що належить військовій частині НОМЕР_1, а саме: - аварійний самописець із наявним номером М-507М № НОМЕР_2 ; - аварійний самописець із наявним номером ЗБН-1 Зсер.3 № 2411; - уламки від гелікоптера МІ-17В5 із бортовим номером 846; - чотири фрагменти поліуретанової губки, які знаходились всередині ймовірно лівого паливного баку; - зразки мастила на ватних дисках, які знаходились у головному редукторі, шляхом заборони його користування, розпорядження та відчуження, оскільки вказані речі мають суттєве значення у кримінальному провадженні, як речові докази.

Ухвала підлягає негайному виконанню.

Виконання ухвали суду доручити начальнику Чугуївського відділу Харківської спеціалізованої прокуратури у сфері оборони ОСОБА_3.

Ухвала може бути оскаржена безпосередньо до Харківського апеляційного суду шляхом подачі апеляційної скарги в 5-денний строк з дня її проголошення.

Слідчий суддя ОСОБА_1